



Σημείωμα από τον υπεύθυνο της έκδοσης

Δημήτρης Χασάπης

Ομότιμος Καθηγητής του Ε.Κ.Π.Α.

Σε αυτό το τεύχος του περιοδικού μας περιλαμβάνονται ενδιαφέροντα άρθρα για την Μοντεσσοριανή αγωγή και εκπαίδευση

Το άρθρο της **Ελένη Καραβανίδου** «*Ζωγραφίζοντας στην ψηφιακή εποχή: Οι κοινές ρίζες σχεδίου και γραφής και η σημασία του μέσου/εργαλείου τους*» διερευνά τις κοινές ρίζες της ζωγραφικής και της γραφής, τονίζοντας πως και οι δύο μορφές έκφρασης έχουν κοινή γλωσσολογική προέλευση και απαιτούν λεπτή κινητικότητα και οπτική αντίληψη. Η έρευνα υποδεικνύει ότι η ανάπτυξη της γραφής στα παιδιά ακολουθεί παρόμοια πορεία με την ιστορική της εξέλιξη. Τα νήπια συνδυάζουν φυσικά τη ζωγραφική με τη γραφή, γεγονός που υποστηρίζεται από τη νευροεπιστήμη. Σημειώνεται επίσης η σημασία της αναλογικής γραφής (χαρτί και μολύβι) έναντι της ψηφιακής γραφής, καθώς η πρώτη ενισχύει τη μνήμη, τη συγκέντρωση και τις κινητικές δεξιότητες. Η συγγραφέας υποστηρίζει ότι οι μοντεσσοριανές μέθοδοι, που δίνουν έμφαση στη φυσική αλληλεπίδραση με τη γραφή, θεωρούνται ιδιαίτερα ευεργετικές για την ανάπτυξη των παιδιών.

Η **Kubra Kirca-Demirbaga** στο άρθρο της «*Μια συγκριτική ανάλυση της κοινωνιο-πολιτισμικής θεωρίας του Vygotsky και της θεωρίας της Montessori*» παρουσιάζει μια ανασκόπηση της κοινωνικοπολιτισμικής θεωρίας του Vygotsky και της θεωρίας της Montessori. Μέσα από σύγκριση των δύο προσεγγίσεων το άρθρο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, παρά το γεγονός ότι ανήκουν σε διαφορετικές εποχές, ο Vygotsky και η Montessori εμπνεύστηκαν από το ίδιο όραμα: τη βελτίωση της κοινωνίας μέσω της εκπαίδευσης. Ωστόσο, ενώ ο Vygotsky αναζητά την εκπαίδευση σε ένα φυσικό περιβάλλον, η Montessori δημιουργεί ένα τεχνητό περιβάλλον για την εκπαίδευση. Έτσι, αν και μοιράζονται το ίδιο όνειρο, οι οπτικές τους διαφέρουν.

Ο **Nicholas Parkin** στο άρθρο του «*Παιδαγωγικός Ειρηνισμός και Μοντεσσοριανή Εκπαίδευση*» υποστηρίζει ότι η θεωρία και η πρακτική της εκπαίδευσης κυριαρχούνται από τα μαζικά συστήματα τυπικής σχολικής εκπαίδευσης, τα οποία συχνά και άδικα βλάπτουν πολλούς μαθητές. Ο συγγραφέας θεωρεί ότι οι Μοντεσσοριανοί εκπαιδευτικοί οφείλουν να αναγνωρίζουν, να κατανοούν και να απορρίπτουν τη συστημική εκπαιδευτική βλάβη και να διασφαλίζουν ότι δεν συμβαίνει στη δική τους πρακτική, ώστε οι μαθητές της Μοντεσσοριανής εκπαίδευσης να μην υφίστανται βλάβη κατά τη μαθησιακή τους πορεία. Επιπλέον, η Μοντεσσοριανή εκπαίδευση μπορεί να προσφέρει μια μη επιβλαβή εναλλακτική λύση έναντι της μαζικής τυπικής εκπαίδευσης.

Το προηγούμενο άρθρο συμπληρώνει ένα απόσπασμα από την ομιλία της **Μαρίας Μοντεσσόρι** στην έναρξη του 8ου Διεθνούς Μοντεσσοριανού Συνεδρίου στο Σαν Ρέμο της Ιταλίας, Αύγουστος 1949.

Στο τεύχος αυτό, όπως και στα προηγούμενα, περιλαμβάνεται μια βιβλιοπαρουσίαση, καθώς και ειδήσεις και ανακοινώσεις δραστηριοτήτων διεθνών ενώσεων μοντεσσοριανής αγωγής.

Θέλω να ευχαριστήσω θερμά όλες και όλους που συνέβαλαν στη δημιουργία του τεύχους αυτού εκχωρώντας μας το δικαίωμα μετάφρασης και δημοσίευσης άρθρων τους.

Το επόμενο τεύχος μας θ' αναρτηθεί το Φθινόπωρο του 2025 και μέχρι τότε περιμένουμε τις συνεργασίες σας.